

EDİTÖRLER KURULUDAN

Küresel belirsizliklere, zorunlu yerinden edilmelere ve değişen jeopolitik yapılandırmalara yanıt olarak göç çalışmaları alanı gelişmeye devam ederken, İnsan Hareketliliği Uluslararası Dergisi (International Journal of Human Mobility, IJHM) gibi akademik platformlar; eleştirel, kanıta dayalı ve yerel bağlama dayalı araştırmalar üretme açısından giderek daha hayati hale gelmiştir. Kuruluşundan bu yana IJHM, Türk ve uluslararası araştırmacılar için göç yönetişimi, mülteci korunması, entegrasyon ve sınır ötesi hareketlilik gibi güncel konuları ele aldıkları bir forum işlevi görmüş; Türkiye’yi yalnızca bir inceleme nesnesi olarak değil, aynı zamanda kavramsal ve yöntemsel yeniliklerin üretildiği bir alan olarak konumlandırmıştır.

Nisan 2025 sayısı, göçün din, spor, kimlik, insan ticareti ve çatışma sonrası geri dönüşlerle kesişimlerini inceleyen çeşitli katkıları bir araya getirerek bu misyonu yansıtmaktadır. Her bir makale, çağdaş insan hareketliliğini analiz etmek için kendine özgü bir bakış açısı sunarken, birlikte düşünüldüğünde Türkiye bağlamının çok ötesine uzanan kavrayışlar ortaya koymaktadır.

Recep Baydemir ve Abdurrahim Özmen’in **“Toplumsal Hareketlilikler ve Bir Melez Kimlik Örneği Olarak ‘Türkiyeli Suriyeliler’**” başlıklı katkısı, yaşamlarının çoğunu ya da tamamını Türkiye’de geçiren Suriyeliler arasında kimlik oluşumu sorusuna doğrudan eğilmektedir. Makale, kültürel aidiyetleri, dil yetkinlikleri ve gündelik deneyimleri hem tam entegrasyona hem de katı mültecilik tanımlarına direnen gençlerden oluşan büyüyen bir grubu tanımlamak üzere “Türkiyeli Suriyeliler” terimini önermektedir. Melez kimlik kuramına dayanan çalışma, aidiyete dair milliyetçi ve durağan yaklaşımları sorgulamakta; akademisyenleri ve politika yapımcıları entegrasyonu bürokratik eşiklerin ötesinde yeniden düşünmeye davet etmektedir. Türkiye’de doğmuş ya da çok küçük yaşta gelmiş Suriyelilere odaklanan çalışma, bu nüfusun geleneksel göçmen/mülteci kategorilerinin ötesine geçen özgün bir aidiyet hissi geliştirdiğini ileri sürmektedir. Yazarlar, bu yeni kimliğin inşasına kültürel bütünleşme, dil edinimi, coğrafi dağılım ve evlilik gibi unsurların nasıl katkı sunduğunu demografik veriler, literatür ve medya içerikleri aracılığıyla incelemektedir. Makale, artan sayıda Suriyeli için Türkiye’nin artık geçici bir ev sahibi değil, kalıcı bir yurt haline geldiğini vurgulamaktadır.

Hasan Şen ve Vedat Martin İnce’nin Münih’teki Türk göçmenler üzerine gerçekleştirdikleri **“Almanya’ya Göç Eden Üç Kuşak Türklerin Dini Algılarındaki Değişim: Münih Örneği”** başlıklı çalışmaları, din sosyolojisi ve kuşaklar arası değişim literatürüne önemli bir katkı sunmaktadır. Çalışmaları, göç, entegrasyon ve ayrımcılığın birlikte nasıl üç kuşak boyunca dini algıları yeniden şekillendirdiğini—geleneksel dindarlıktan bireyselleşmiş ve sekülerleşmiş inanç biçimlerine kadar—gözler önüne sermektedir. Süreç sosyolojisini ve anket temelli verileri bir arada kullanmaları, hem kavramsal derinlik hem de ampirik açıklık sağlamaktadır. Bu makale, Almanya’daki üç kuşak Türk göçmen arasında dini algıların nasıl dönüşüme uğradığını inceleyerek din ve göç sosyolojisine katkıda bulunmaktadır. Münih’te birinci ve üçüncü kuşaktan 316 katılımcıyla gerçekleştirilen nicel anket çalışmasına dayanarak, yazarlar göç, entegrasyon, ayrımcılık ve melez kültürel kimlikler gibi etkenlerin zaman içinde dini pratikleri, değerleri ve sekülerleşmeyi nasıl etkilediğini araştırmaktadır. Norbert Elias’ın süreç sosyolojisini teorik bir mercek olarak kullanan çalışma, kimlik oluşumu ve gündelik yaşamda dinin rolüne dair kuşaklar

arası farklılıkları ortaya koymaktadır. Bulgular, göç deneyimlerinin dindarlığı yalnızca zaman içinde değil, aynı zamanda kültürel müzakere ve ulusötesi aidiyet bağlamında nasıl dönüştürdüğüne dair zengin bir sosyolojik bakış sunmaktadır.

Benzer bir şekilde, Murat Koçanlı'nın **"Uluslararası Göç Hareketlerinin Karanlık Yüzü: İnsan Ticareti Olaylarının Değerlendirilmesi"** başlıklı makalesi, düzensiz göç, insan ticareti ve organize suçun Türkiye bağlamında nasıl iç içe geçtiğini ele alan eleştirel bir ampirik inceleme sunmaktadır. Jandarma Genel Komutanlığı'nın 2012–2021 verilerine dayanan çalışma, özellikle jandarma yetki alanındaki illerde düzensiz göç güzergâhlarıyla bağlantılı önemli insan ticareti örüntülerini ortaya koymaktadır. Türkiye'nin hem bir transit hem de hedef ülke olarak artan önemi bağlamında konumlanan makale, özellikle kadın göçmenler arasında cinsel ve emek sömürsüne yol açan yapısal kırılganlıkları belirlemektedir. Detaylı istatistiksel analizlerle, insan ticareti vakalarının Suriye krizine bağlı bölgesel göç dalgalarıyla nasıl örtüştüğünü ve insan kaçakçılarının açık kapı politikalarını nasıl kötüye kullandığını göstermektedir. Makale, kurumsal koordinasyonun güçlendirilmesini, mağdur tespitinin iyileştirilmesini ve insan haklarına dayalı daha sağlam politika mekanizmalarının geliştirilmesini önermektedir.

Mustafa Şeref Akın'ın **"Fırsatlar ve Engeller: Türkiye'den Arjantin'e Göç Üzerine Bir İnceleme"** başlıklı makalesi, Türkiye ile Arjantin gibi birbirinden hem coğrafi hem kültürel olarak uzak iki ülke arasındaki göç hareketlerini inceleyerek Güney-Güney göç literatürüne nadir bir katkı sunmaktadır. Sosyal medya üzerinden paylaşılan 17 göçmen anlatısının nitel analizine dayanan çalışma, göç motivasyonları, beklentiler ve gündelik yaşam deneyimlerine dair birinci elden içgörüler sağlamaktadır. Dış gelir erişimi, dil bariyerlerinin aşılması ve resmi destek mekanizmalarının yokluğunda sosyal ağların nasıl kurulduğu gibi unsurların göç deneyimini nasıl şekillendirdiği ele alınmaktadır. Yaşam tarzı göçü, dijital etkiler ve alternatif yaşam stratejileri gibi temalar aracılığıyla, Kuzey ülkeleri dışındaki göç rotalarına dair anlayışımızı derinleştirmektedir.

Rahşan İnal'ın **"Spor ve Göç: Sistematik Literatür Taraması"** başlıklı makalesi, göç ve spor üzerine gelişmekte olan araştırma alanının bir sentezini sunmaktadır. 2020–2023 yılları arasında yayımlanmış literatüre odaklanan çalışma, sporu toplumsal katılım aracı olarak gören işlevselci varsayımları sorgulamakta; bunun yerine spor alanlarının göçmenler için karmaşık ve zaman zaman dışlayıcı doğasını vurgulamaktadır. Bu alanın, dönüştürücü potansiyeline rağmen Türkiye'de henüz yeterince gelişmediğini belirten yazar, daha fazla akademik ilgiyi teşvik etmektedir. Spor alanında etnografik yöntemlerin ve işbirlikçi pratiklerin şekillendirdiği yeni bir disiplinlerarası alanın doğmakta olduğu gösterilmektedir.

Son olarak bu sayıda, Umutcan Yüksel'in Aralık 2024'te Esad rejiminin devrilmesi ve geçici bir hükümetin kurulmasıyla yaşanan Suriye'deki dramatik siyasi gelişmeleri değerlendirdiği **"Geçiş Sürecindeki Suriye: Siyasal Vaatler, Ekonomik Zorluklar ve Mülteci Geri Dönüşlerinde Koruma Açığı"** başlıklı değerlendirme yazısı yer almaktadır. Yüksel, özellikle BMMYK (Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği/UNHCR) gibi uluslararası aktörlerin, henüz çözülememiş koruma risklerine ve tamamlanmamış yeniden inşa süreçlerine rağmen geri dönüş gündemlerini erken bir şekilde öne sürmesini eleştirel biçimde değerlendirmektedir. Yazı, insani çerçevelerin siyasallaşma tehlikesine dikkat çekerken, çatışma sonrası kırılganlık bağlamlarında mülteci haklarının korunmasının önemini yeniden hatırlatmaktadır. Yazı, Ahmed el-Şaraa liderliğindeki geçici hükümetin

performansını, uluslararası bağışçı ilişkilerini ve BMMYK'nın büyük ölçekli geri dönüşleri kolaylaştırma yönündeki tartışmalı politika değişikliğini analiz etmektedir. Mevcut dönüş programlarının koruma standartlarına değil, daha çok siyasi gerekliliklere dayandığını ileri süren yazar, BMMYK'nın operasyonel çerçevesi ile 2018 tarihli koruma rehberleri arasındaki uyumsuzluğa işaret etmektedir. Bu değerlendirme, politik takvimlere değil, sahadaki gerçek gelişmelere uyumlu, ilkeli bir uluslararası angajmana ve güçlü bir izleme mekanizmasına dayalı geri dönüş politikalarının gerekliliğini savunmaktadır.

Bu sayının bütününe bakıldığında, sunulan katkılar IJHM'nin Türkiye'de ve bölgesel ölçekte göç araştırmaları için hayati bir entelektüel platform olarak rolünü pekiştirmektedir. İnsan hareketliliğinin tekil bir olay değil; hukuk, kültür, jeopolitik ve toplumsal tahayyüllerle şekillenen dinamik ve çok boyutlu bir süreç olduğunu göstermektedirler. Dahası, IJHM'nin analitik olarak güçlü, ampirik olarak temellendirilmiş ve etik olarak duyarlı araştırmalar üretme konusundaki süregelen taahhüdünü de yansıtmaktadırlar.

Ayrıca bu vesileyle, Başkent Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden Doç. Dr. Haluk Karadağ'ın IJHM Yayın Kurulu'na yeni katıldığını duyurmaktan memnuniyet duyarız. Dergimizin misyonuna olan katkısı için kendisine teşekkür ediyor, eleştirel ve disiplinlerarası göç araştırmalarını birlikte ilerletmeyi sabırsızlıkla bekliyoruz.

Bu sayının hazırlanmasında katkı sunan tüm yazarlara ve titiz değerlendirmeleriyle süreci yönlendiren hakemlere içtenlikle teşekkür ederiz. Bu sayıdaki makalelerin, akademik tartışmaları teşvik etmesini, kanıta dayalı politika yapım süreçlerine ışık tutmasını ve disiplinler arası araştırmaları gelecekte daha da ileriye taşımalarını umuyoruz.

Editör Kurulu

Nisan 2025

FROM THE EDITORIAL BOARD

As the field of migration studies continues to evolve in response to global uncertainties, forced displacement and migration, and shifting geopolitical configurations, academic platforms such as the International Journal of Human Mobility (IJHM) have become increasingly essential for producing critical, evidence-based, and locally grounded scholarship. Since its establishment, IJHM has served as a forum for Turkish and international scholars to engage with pressing issues in migration governance, refugee protection, integration, and transnational mobility—while situating Türkiye not only as an object of study but also as a site of conceptual and methodological innovation.

The April 2025 issue reflects this mission by bringing together a diverse range of contributions that examine the intersections of migration with religion, sport, identity, trafficking, and post-conflict return. Each article provides a distinct lens through which to analyze contemporary human mobility while collectively offering insights that resonate far beyond the Turkish context.

Recep Baydemir and Abdurrahim Özmen’s contribution, **“Social Mobilizations and “Syrians from Türkiye” as an Example of Hybrid Identity”**, engages directly with the question of identity formation among Syrians who have spent most or all of their lives in Türkiye. The article proposes the term “Syrians from Türkiye” to describe a growing group of young people whose cultural affiliations, linguistic fluency, and everyday experiences resist both full assimilation and rigid refugee categorization. Grounded in hybrid identity theory, the study challenges nationalist and static understandings of belonging and invites scholars and policymakers to rethink integration beyond bureaucratic thresholds. Focusing on Syrians who were either born in Türkiye or arrived at a very young age, the study argues that this population is developing a distinct sense of belonging that transcends traditional migrant/refugee categories. Drawing on demographic data, literature, and media accounts, the authors explore how cultural integration, language acquisition, geographic dispersion, and intermarriage contribute to the construction of this new identity. The paper highlights that for a growing number of Syrians, Türkiye is no longer a temporary host country but a permanent home—a shift reflected in emerging identity formations.

Hasan Şen and Vedat Martin İnce’s study on Turkish migrants in Munich, **“Changes in Religious Perceptions of Turkish Immigrants of Three Generations Who Migrated to Germany: Munich Example”**, contributes to the sociology of religion and intergenerational change. Their work reveals how migration, integration, and discrimination collectively reshape religious perceptions across three generations, from traditional piety to individualized, secularized forms of belief. Their use of process sociology and survey-based data offers both conceptual depth and empirical clarity. This article contributes to the sociology of religion and migration by examining how religious perceptions have transformed across three generations of Turkish immigrants in Germany. Drawing on a quantitative survey conducted in Munich with 316 participants from the first and third generations, the authors investigate how factors such as migration, integration, discrimination, and hybrid cultural identities have shaped religious practices, values, and secularization over time. Using Norbert Elias’s process sociology as a theoretical lens, the study reveals generational differences in the role of religion in identity formation and daily

life. The findings provide a rich sociological perspective on how migration experiences transform religiosity—not only across time but also in response to cultural negotiation and transnational belonging.

In a parallel vein, with his article **“The Dark Side of International Migration: An Assessment of Human Trafficking Cases”**, Murat Koçanlı addresses the darker dimensions of migration in his article on human trafficking and irregular mobility in Türkiye. This article presents a critical empirical investigation into the intersections of irregular migration, human trafficking, and organized crime within Turkey’s national context. Drawing on data from the Gendarmerie General Command (2012–2021), the study reveals significant patterns of human trafficking linked to irregular migration routes, particularly in provinces under Gendarmerie jurisdiction. The article not only brings attention to institutional gaps in victim protection but also contributes to policy debates on law enforcement, gender, and vulnerability. Framed within the growing relevance of Turkey as both a transit and destination country, the article identifies structural vulnerabilities—especially among female migrants—that lead to sexual and labour exploitation. With detailed statistical analysis, it demonstrates how trafficking incidents correspond with regional migration surges, such as the Syrian displacement crisis, and highlights how the misuse of open-door policies by traffickers has aggravated the situation. The article calls for strengthened institutional coordination, improved victim identification procedures, and more robust policy mechanisms grounded in human rights.

In **“Opportunities and Obstacles: A Study of Turkish Migration to Argentina”**, article Mustafa Şeref Akın explores the South-South migration through Turkish migrants’ experiences in Argentina as expanding the geographical imagination of migration studies. Through qualitative analysis, the article shows how individuals construct alternative life paths outside of conventional Global North destinations, often driven by lifestyle choices, social freedoms, and symbolic affinities. This article offers a rare contribution to the literature on South-South migration by examining recent migration flows from Turkey to Argentina—two geographically and culturally distant countries. Through qualitative analysis of 17 migrant narratives shared via social media, the study captures firsthand insights into the motivations, expectations, and daily realities of Turkish individuals who have relocated to Buenos Aires. The study highlights key factors that shape the migration experience, such as access to foreign income, overcoming language barriers, and building social networks, especially in the absence of formal support structures. By addressing themes such as lifestyle migration, digital influence, and alternative quality-of-life strategies, the article deepens our understanding of non-traditional migration routes and aspirations beyond the Global North.

Rahşan İnal’s piece, **“Sport and Migration: A Systematic Literature Review”**, offers a synthesis of the growing body of research on migration and sport. Covering literature published between 2020 and 2023, this article challenges functionalist assumptions that equate sport with social inclusion, highlighting instead the complexities and ambivalences of sports spaces for migrants. It calls for the expansion of this emerging field in Türkiye, where migration-focused sports research remains limited despite its transformative potential. Focusing on themes such as athlete mobility and refugee integration through sport, the article critically examines dominant assumptions around sport as a tool for inclusion, highlighting instead its complex and sometimes exclusionary dynamics. The

study reveals an emerging interdisciplinary field shaped by ethnographic methods and collaborative practice. It identifies the absence of robust research in the Turkish context, calling for greater scholarly attention to sport as a site of both opportunity and inequality in migration experiences.

Finally, this issue features a timely commentary by Umutcan Yüksel, **“Syria in Transition: Political Promises, Economic Challenges, and the Protection Gap in Refugee Returns”**, which reflects on the dramatic political developments in Syria following 8 December 2024, when the Assad regime was ousted and a transitional government installed. Yüksel provides a sobering critique of how international actors—particularly the UNHCR—are prematurely advancing return agendas despite unresolved protection concerns and unfulfilled reconstruction promises. This piece brings much-needed attention to the dangers of politicizing humanitarian frameworks and reinforces the importance of upholding refugee rights in volatile post-conflict contexts. The commentary critically examines the performance of the interim government under Ahmed al-Sharaa, international donor dynamics, and the controversial policy shift by UNHCR toward facilitating large-scale returns—despite unmet protection thresholds. It argues that return facilitation is being driven more by political expediency than by refugee protection standards. The author highlights the discrepancy between UNHCR’s operational framework and its own 2018 protection guidelines, raising concern over the premature nature of current return programs. This commentary calls for principled international engagement, robust monitoring, and a return policy aligned with genuine improvements on the ground—not political timelines.

Taken together, the contributions in this issue reinforce IJHM’s role as a vital intellectual platform in the Turkish and broader regional migration research landscape. They demonstrate that human mobility is not a singular event but a dynamic and multi-dimensional process shaped by law, culture, geopolitics, and social imagination. More importantly, they reflect IJHM’s ongoing commitment to producing research that is analytically robust, empirically grounded, and ethically engaged.

We would also like to take this opportunity to extend a warm welcome to Assoc. Prof. Dr. Haluk Karadağ (Department of Political Science and International Relations, Başkent University) has recently joined the IJHM Editorial Board. We are grateful for his commitment to the journal’s mission and look forward to working together to advance critical and interdisciplinary migration scholarship.

We extend our sincere thanks to all contributing authors and peer reviewers whose dedication made this issue possible. We hope the articles in this volume will stimulate further scholarly debate, inform evidence-based policymaking, and inspire future research across disciplines and borders.

By the Editorial Board

April 2025